

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelů: **a) Ing. M. K.**, a **b) VANDOS spol. s r. o.**, se sídlem Dukelských hrdinů 22/971, Praha 7, zastoupených Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, proti odpůrkyni: **obec Kozomín**, se sídlem úřadu Kozomín 28, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Ing. M. R.**, **II) Bc. K. R.**, **III) Ing. O. W.**, **IV) Ing. E. F.**, **V) Mgr. L. G.**, osoby zúčastněné I)-V) zastoupeny Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, **VI) Mgr. T. G.**, **VII) P. F.**, zastoupená Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, **VIII) J. M.**, **IX) K. M.**, **X) L. J.**, **XI) G. J.**, **XII) M. H.**, **XIII) M. P.**, zastoupený Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, **XIV) M. V. D.**, **XV) D. K.**, **XVI) S. W.**, **XVII) A. K.**, **XVIII) BOR Biotechnology, a. s.**, se sídlem Novodvorská 994/138, Praha 4, zastoupené JUDr. Alešem Janochem, advokátem se sídlem Národní 340/21, Praha l, a **XIX) V. K.**, o návrhu na zrušení Opatření obecné povahy č. 1/2012, Změny č. 1 územního plánu obce Kozomín, schváleného usnesením zastupitelstva ze dne 25. 4. 2012, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelů a osob zúčastněných I) až V), VII) a XIII) proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2017, č. j. 50 A 4/2015 – 196,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2017, č. j. 50 A 4/2015 – 196, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatelé podali dne 8. 4. 2015 u Krajského soudu v Praze návrh na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 1 územního plánu obce Kozomín, vydané Zastupitelstvem obce Kozomín dne 25. 4. 2012 (dále též „napadené OOP“).

[2] Krajský soud rozsudkem ze dne 17. 8. 2015, č. j. 50 A 4/2015 – 90, napadené OOP zrušil.

[3] Ke kasační stížnosti odpůrkyně Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu rozsudkem ze dne 13. 7. 2016, č. j. 1 As 201/2015 – 181, a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Podle Nejvyššího správního soudu nebylo namístě zrušit napadené OOP pouze z toho důvodu, že pořizovatel nezveřejnil informaci o veřejném projednání „*jiným způsobem*“, neboť takovou povinnost mu zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ani zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v rozhodném znění neukládal.

[4] Krajský soud zastavil řízení o návrhu na zrušení napadeného OOP usnesením ze dne 30. 5. 2017, neboť dne 21. 4. 2017 obdržel zpětvzetí návrhu.

II. Obsah kasační stížnosti

[5] Navrhovatelé a osoby zúčastněné na řízení I) až V), VII) a XIII) (dále též „stěžovatelé“) brojili proti usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadili pod § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Stěžovatelé označili zpětvzetí návrhu za podvrh. Ti ze stěžovatelů, kteří byli zároveň navrhovateli, popřeli, že by zpětvzetí doručené soudu ze dne 21. 4. 2017 podepsali, jejich podpisy byly zfalšovány. Uvedený dokument doručila na podatelnu krajského soudu dosud nezjištěná osoba. Dne 5. 6. 2017 se navrhovatelé dostavili ke krajskému soudu, kde prohlásili, že předmětné zpětvzetí nikdy nesepsali, nepodepsali ani nepodali na podatelnu tohoto soudu, a výslovně uvedli, že jde o podvrh. Krajský soud zaznamenal jejich prohlášení do úředního záznamu.

[7] S ohledem na skutečnost, že krajský soud vyšel při zastavení řízení ze zjevně nepravdivé, podvržené a podvodné skutečnosti, jsou naplněny důvody pro podání kasační stížnosti spočívající v nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení, v nedostatku důvodů napadeného usnesení a v jiné vadě řízení před krajským soudem.

[8] Zpětvzetí návrhu jde podle stěžovatelů ku prospěchu osoby zúčastněné na řízení XVIII), která na základě napadeného OOP usiluje o legalizaci stavby jejího projektu spalovny biomasy s výrobou elektřiny, postavené protiprávně v centru obytné zóny obce Kozomín. Napadené OOP má také zásadní význam pro žádost osoby zúčastněné na řízení XVIII) o územní rozhodnutí na stavbu papírny. Souladný postup osoby zúčastněné na řízení XVIII) a odpůrkyně v tomto i v souvisejících řízeních je v rozporu s veřejným zájmem i s výsledky místního referenda, které potvrdilo, že občané odpůrkyně si nepřejí realizaci znečisťujících a hlučných staveb průmyslového charakteru, umístěných

nepochopitelně v centru obytné zóny obce, které jsou realizovány osobou zúčastněnou na řízení XVIII).

[9] V doplnění kasační stížnosti stěžovatelé soudu sdělili, že podali trestní oznámení na neznámého pachatele ve věci podvodného zpětvzetí návrhu. Poukázali také na to, že následně dne 28. 6. 2017 byl jeden ze stěžovatelů [navrhovatel a)] fyzicky napaden starostou odpůrkyně, neboť vyjadřoval na Facebooku názory vztahující se k nyní posuzované věci i k nezákonným stavebním projektům osoby zúčastněné na řízení XVIII).

III. Vyjádření ke kasační stížnosti

[10] Osoba zúčastněná na řízení XVIII) označila tvrzení obsažená v kasační stížnosti za spekulace. Zpětvzetí návrhu ji může naopak značně poškodit, a to jak samo o sobě, tak ve spojení s tvrzeními stěžovatelů předkládanými soudům a veřejnosti. Otázky, na které stěžovatelé poukazují, jsou předmětem jiných řízení. Tvrzení o protiprávnosti staveb jsou nedůvodná, sugestivní a vedená snahou osobu zúčastněnou na řízení XVIII) poškodit. Ve vztahu ke kasační stížnosti jsou navíc zcela irelevantní.

[11] Krajský soud zastavil řízení v souladu s § 47 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a jinak postupovat ani nemohl. Přinejmenším stěžovateli tvrzené důvody § 103 odst. 1 písm. a) až c) s. ř. s. zjevně nejsou ve vztahu k napadenému usnesení dány. Jejich uvedení je pouze formální. Pokud by se měl Nejvyšší správní soud zabývat dalšími tvrzenými důvody, bylo by namístě nejprve přerušit řízení podle § 48 odst. 2 písm. c), resp. § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. z důvodu trestního řízení, které probíhá na základě trestního oznámení podaného stěžovateli. V opačném případě by měl soud kasační stížnost zamítnout.

[12] Odpůrkyně, ani osoby zúčastněné na řízení VI), VIII) až XII), XIV) až XVII) a XIX) se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[13] Kasační stížnost je přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[14] Kasační stížnost je důvodná.

[15] Soud úvodem předesílá, že proti usnesení o zastavení řízení lze namítat pouze důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení. Pod zmíněné ustanovení spadají také případy, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o zastavení řízení (viz např. rozsudek ze dne 27. 2. 2014, č. j. 8 As 16/2014 – 31 a judikaturu tam citovanou v odstavci 14). Skutečnost, že stěžovatelé formálně podřadili důvody kasační stížnosti také pod § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. nebrání věcnému projednání kasační stížnosti, protože důvody uplatněné stěžovateli lze obsahově podřadit pod důvody způsobující nezákonnost usnesení o zastavení řízení podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[16] Nejvyšší správní soud neshledal, že by krajský soud v době rozhodování o zastavení řízení postupoval v rozporu se zákonem, neboť tehdy neexistovaly žádné indicie o tom, že by podání doručené na podatelnu krajského soudu dne 21. 4. 2017 nevyjadřovalo vůli navrhovatelů vzít návrh zpět. Odůvodnění, v němž krajský soud pouze odkázal na zpětvzetí návrhu a příslušná zákonná ustanovení, proto bylo dostatečné a odpovídající tehdy známým skutečnostem. Následující skutkové okolnosti však vyvolávají důvodné pochybnosti o tom, že skutečně došlo ke zpětvzetí návrhu oprávněnými osobami.

[17] Ze spisu krajského soudu vyplynulo, že napadené usnesení bylo doručeno navrhovateli b) dne 31. 5. 2017 a navrhovateli a) dne 5. 6. 2017. Posledně uvedeného dne se oba navrhovatelé osobně dostavili ke krajskému soudu a prohlásili, že zpětvzetí nepodali a že se jedná o podvrh. Dne 7. 6. 2017 navrhovatelé (spolu s některými osobami zúčastněnými na řízení) podali kasační stížnost, v níž jednoznačně popřeli, že by návrh vzali zpět. Dne 9. 6. 2017 pak v této věci podali trestní oznámení.

[18] Nejvyšší správní soud si s ohledem na podané trestní oznámení vyžádal vyjádření Policie ČR. V odpovědi ze dne 26. 3. 2018 Obvodní ředitelství policie Praha II uvedlo, že trestní oznámení prověřilo a odložilo *ad acta*. Z šetření policie na krajském soudě vyplynulo, že podatelna není monitorována kamerovým systémem a záznam z kamery u vchodu do budovy byl již s ohledem na časový odstup přehrán. Pracovnice podatelny sdělila, že podání může na podatelnu doručit kdokoliv, aniž by byl ztotožňován či legitimován. Nebylo proto možné zjistit, kdo předmětné podání krajskému soudu doručil. S ohledem na uvedené sdělení o odložení věci Nejvyšší správní soud neshledal důvod k přerušení řízení, jak navrhovala osoba zúčastněná na řízení XVIII).

[19] Zpětvzetí návrhu je úkon, jímž se disponuje řízením a je k němu oprávněn pouze účastník řízení, který návrh učinil. V nyní posuzované věci sami navrhovatelé důrazně odmítli, že by vzali návrh na zrušení napadeného OOP zpět, a bránili se proti zpětvzetí nejen formou kasační stížnosti, ale i podáním trestního oznámení. Současně z vyjádření Policie ČR vyplynulo, že okolnosti doručení zpětvzetí návrhu krajskému soudu nelze zpětně zjistit, a nelze tak postavit najisto, kdo předmětné podání učinil.

[20] Podle Nejvyššího správního soudu tak existují důvodné pochybnosti, že podání obsahující zpětvzetí návrhu neučinila oprávněná osoba. Konkrétní skutkové okolnosti přitom již nelze ověřit. Soud proto vážil dopady rozhodnutí o kasační stížnosti na účastníky řízení a osoby zúčastněné na řízení. Zamítnutí kasační stížnosti by v případě, že zpětvzetí bylo opravdu učiněno podvodně, znamenalo odepření přístupu navrhovatelů k soudu, a tím i odepření spravedlnosti. Naopak vyhovění kasační stížnosti, jehož důsledkem bude pouze pokračování v řízení o návrhu zrušení napadeného OOP směřující k jeho věcnému projednání, se samo o sobě negativně nedotkne práv účastníků, ani osob zúčastněných na řízení. Konečný výsledek řízení bude záviset až na věcném posouzení důvodnosti návrhu krajským soudem a nelze jej na základě nynějšího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jakkoliv předjímat.

[21] Za těchto okolností se soud přiklonil k řešení směřujícímu ve prospěch zachování práva navrhovatelů na přístup k soudu a zrušil usnesení o zastavení řízení pro vadu řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[22] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, proto usnesení krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm krajský soud rozhodne vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí rovněž o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu